

מכתקדוק ארותי

בכך 26, גבהיקומה ורחבכתפיים, גבהיש' כלה, חובב חברה, טיולים ובעיקר צילום.

★ ★ ★

היא לא תיארה לעצמה

1034/28) מלעיטה אותי בפזמון מעולם לאתארתי לעצמי שאף-אני-אהיה-בין-הכותבים. הבלתי צפוי קרה, והריחי לפניכם, בת 18, ורוצה להתכתב עם צעיר כבן 23 — „מוכשר וסימפאטי“.

★ ★ ★

פרויד ואני

„יש לי הרגשה“, כותב (1034/29), „שמדי פעם, בהזדמן לך סטודנט, את שולפת לשון של לגלוג מעין: „והרי לכם שוב זוג סטודנטים“ או „מי שאהבת סטודנטים“ וכדומה. ייתכן אמנם שהסטודנטים אינם מהווים פאר האומה כמו הצנחנים, למשל, אך גם ביניהם אפשר למצוא כמה בני אדם. בכל אופן, אין לי כוונת להפסיק ללמוד, ולו כדי לקבל ספיחת כתף ממדורר. אגב, האין סבורה שפרויד מוצא ענין בסלידה שלך מסטודנטים? (אילו ידעת כמה אתה צודק...)“

„מעצמך תביני שלא כתבתי את המכתב כדי להרגיז אותך או משהו. גם אני, ככל היתר, מעוניין להתכתב עם נערה — אך לי יש עניין בעיקר במה שבתוך הקנקנת. אני עצמי קנקן ישראלי מובהק, אך יתכן שעשוי ממתכת כעט נוקשה. בצבא שרתתי לפני 10 שנים.“

לא זו בלבד שהוא סטודנט, נערת, הוא גם ירושלמי. אבל אני בטוחה שהוא בחור טוב, למרות זאת.

★ ★ ★

כשראה בומבה, שחקן הקאמרי, את הנעליים בחנותו החדשה של קובה ברחוב דיזנגוף, אמר לבעלי-החנות בגלוי לב: „משוגעת מי שנועלת נעליים כאלה.“

אך מסתבר שיש משוגעות רבות, המוכנות להוציא החל משלושים לירות ומעלה על נעליו של קובה. הן מודדות בלהיטות את סנדלי הים המשונים, שמלפנים מתנוסס עליהן סומברו, ומאחור, בתוך עקב הניילון השקוף והגבוה מאד — קורץ זר פרחים מלאכותיים. או את נעלי-הערב, בעלות העקב העשוי אבנים נוצצות. אך יש במקום גם נעליים איטלקיות נורמליות, פחות או יותר. הפצצה החדשה שמכין קובה לעונה הבאה: נעליים סיניות שסוחות או נבוהות עקב, בעלות אף מזדקר.

נערת השבוע

„אני נחמדה אל כולם, וכולם נחמדים אלי“, זוהי, בקיצור, פילוסופיית-החיים של רחל כהן, בת ה-24. ואם יש לה דעה מצויינת על עצמה, הרי אין זה בלי סיבה. רחל היא באמת מותק. היא מצליחה לפצל את אישיותה הקטנה לשניים. בי יום היא מזכירה בתיאטרון הקאמרי, ובלילה היא קופאית ומקבלת קהל במועדון התיאטרון.

היא יושבת לה במקומה הדורה ורעננה, כאילו זה אך קמה משינה ארוכה ומרעננת. היא מחייכת, מקשקשת בי צמידה הרבים (שגנונה הגדול), ומרששת בשמלותיה, מרי עיפה חביבות על כולם.

זה לא הכל. רחל הקטנה והנמרצת מספיקה במשך היום לרכב על סוסים אצל גורדון, לרקוד אצל יהודית אורני שטיין, ללכת לפעמים להצגה יומית או לבריכת-השיחיה, לבקר אצל תופרות וחנויות-הלבשה. „אני משתגעת אחרי בנדים יפים“, אומרת היא. „העירו לי כבר בתיאטרון שאני הדורה מדי בלבושי. אבל מה אני יכולה לעשות, כזאת אני.“

ואם החיים הם כליכך קלים ומשעשעים בשבילה, יהיה עליה לעמוד בפני בעייה רצינית כאשר ואם תינשא לחברה הירושלמי: להיות מזכירה ומארכת, או לחדול. „אינני רוצה להפסיק“, אני אהבת את זה. מה יש? מוסיפה היא בת מימות, „הוא יראה אותי מ'2 אחר הצהריים עד 8 בערב.“

מה הייתי עושה בלי צנחנים, שואלת אני אתכם? „שמעי, רותי, זה היה ככה: הן היו שלוש. אחת עם חולצה צהובה — ישרה בשקט, שניה עם חולצה ירוקה עם פסים — דיברה לפעמים, ושלישית לבושה חולצה תכלת משובצת — לא פסקה מהשמיע קול.“

„אנחנו היינו שלושה חיילים עם כומתות אדומות. היה יום ששי לפנות ערב, ואנו נסענו באוטובוס ל מגדל. בסיבוב לסטר הן עלו וכך התחיל העניין. את חושבת שזה צדק שבזאת הוא יסתיים?“

„בטח את רוצה לדעת עליהן פרטים נוספים. אז ככה. הן חברות הכשרה מתנועת-הצופים בתל-אביב. שתיים הן בלונדיות ואחת עם שיער שחור. הן נסעו להכשרתן, ש' היתה אותו זמן במפגשים, ולא ידעו בדיוק את הדרך.“

„זה הכל, תעשי משהו למעננו, הא — רותי?“

אהוד ספקטור, עופר אורי, דני שפר, ד.צ. 2280, צה"ל.

★ ★ ★

לא לפי תעודות

„אין אני מעריכה בני-אדם לפי התעודות שבידיהם“, אור' מרת (1034/26), אך יחד עם זאת, אין היא מהססת לכתוב: „אהבת אני נערים עליונים ובעלי-מרץ, שמעניין להיות בחברתם. ואין זה מספיק — רצויה השכלה תיכונית לפחות, ואם גבוהה יותר — כגון סטודנט, או בוגר בית-ספר גבוה — מה טוב.“

הגיל המבוקש: 20-27, ואם זה לא היה ברור לכם, הריהי בוגרת תיכון, גבוהת קומה ו... אך לא ניכנס לפרטים. היא איננה אהבת לחלוק לעצמה מתי מאית, אומרת היא.

★ ★ ★

נער זהב בחברה טובה

בשנים האחרונות, מסביר (1034/27), ביסט הוא את עצמו במקצוע הגון ובחברה טובה, אך טרם עלה בידו להתבסס בלבה של נערה ללבו, החה אומר צעירה עד גיל 24, גבוהת-קומה וחיננית. יותר אין הוא דורש. מסתפק במועט, לכל הדעות.

על עצמו מעיד הוא כי הנו „כעין נער זהב תל-אביבי“,

הגד חוסד

על נל קניה

מהמלאי המוכן

במנירה הנללית

של

22%

תל-אביב. רח' אלנובי 74

רח' נחלה בניסין 44

חיפה. רח' הרצל 37